

ДАМЯН ДАМЯНОВ

ПРОЛОГ

chitanka.info

Мълчах. Със месеци, с години.
В бележниците — нито ред.
В душата — болка нестопима,
на стола — спомен от поет.
Във пощенската ми кутия —
писма без подпис, без адрес:
„Ще те разпънем и убием!
Ще те размажем като пес!“
Терор. Заплахи. Кал. Помия.
В стъклото — камък зъл, трошащ!
Не само във стъклото биещ,
а във самата ми душа.
„О, Боже!“ — в чудо се намерих...
Замерящият ме със кал
ръка целуваше ми вчера,
защото аз го бях възпял,
защото — тъмен и бездомен —
в дома си и във своя стих
го приютявах с покрив, с помощ...
С това ли ми се отплати?!
Ще подновя стъклото кухо,
ала душата — как? Не знам.
Дорде живея, ще ми духа
и ще ми хвърля студ оттам.
Било какво било. Остана
в предишното ми битие.
Заръби във душата рана,
кое забравено, кое
простено — спомен стар, отминал.
Люти в очите ми плача.
...Мълчах със месеци, с години...
Не мога вече да мълча!
И от един строшен прозорец
гласът ми шепне нестрошен:
„Простил съм ви отдавна, хора!“

Дано и аз да съм простен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.